

Zaterdag 28 juli 1917 – ochtendeditie

Londen, 27 juli. Officieel: Vannacht was er een plaatselijke strijd in de buurt van de benedenstad zuidwestelijk van Waasten, waarna onze troepen de vijand uit het dorp dreven. Ze maakten verscheidene gevangenen. De vijand deed een tegenaanval met een sterke macht, waarna onze afdelingen op hun eigen linie terugtrokken.

We maakten bovendien 29 gevangenen tengevolge van geslaagde overvallen in de afgelopen nacht bij Monchy le Preux, ten zuidwesten van La Bassée en ten noordoosten van Ieper.

Beyens neemt ontslag als minister van buitenlandse zaken.

Havre, 27 juli. Baron Beyens heeft aan de koning ontslag gevraagd als minister van buitenlandse zaken. (Beyens was Belgisch gezant te Berlijn op het ogenblik dat Duitsland het ultimatum stelde. Ongeveer twee jaar geleden volgde hij Davignon als minister van buitenlandse zaken op. – Redactie)

Zaterdag 28 juli 1917 – avondeditie

Londen, 28 juli. De correspondent van de Daily Mail verneemt uit het hoofdkwartier van het Engelse leger in Frankrijk van 27 dezer: De oorlog is langs ons front nooit veel feller geweest, ofschoon er geen slag wordt geleverd. We leven in een storm van Engels en Duits artillerievuur die de lucht meer dan honderd mijl ver doet trillen en de gordel van de oorlog wordt al breder en breder. Een paar projectielen van 15 Engelse duim zijn onlangs op 32 km van het front neergekomen. Op Ieper zijn duizenden granaten afgeschoten. In de loop van de dag is een vuur met zware projectielen op Koksijde aan de kust, 8 km achter Nieuwpoort, samengetrokken en 's nachts op

Oostduinkerke bij Koksijde. Naar achteren toe gelegen terreinen op tal van plaatsen, die twee jaar lang ongerept waren gebleven, worden bijna elke dag door het artillerievuur afgezocht. Wat de Duitsers doen, doen wij op een grotere schaal. We voeren veel meer aanvallen uit dan de vijand. De Duitsers vuren meer 's nachts dan overdag, wij meer overdag dan 's nachts.

Frans van Cauwelaert schrijft in Vrij België over de eerste kanseliersrede van dr. Michaelis. Aan het slot van zijn artikel zegt hij:

We kunnen dus van de jongste rijksdagvergadering de indruk niet meenemen, dat de vrede veel nader is gekomen. De onverzoenlijkheden tussen de Entente en Duitsland blijven zowel op buitenlands als op binnenlands gebied haast onverminderd voortbestaan en de gehele kern van de Duitse politieke crisis te midden van een zo gewichtige tijd komt neer op een personenkwestie. De persoonlijkheid van Bethmann was onwelgevallig aan de rechtsen, terwijl hij de linksen onverschillig liet, en hij werd aan deze gevoelens geofferd. Zijn opvolger neemt de teugels over en stuurt de wagen van staat eenvoudig in dezelfde richting alsof er niets gebeurd was. En ziedaar alles wat de geweldigste opwinding in de Duitse volksafvaardiging vermocht tot stand te brengen. Belachelijk! Waarna ze evenwel gelaten naar huis ging tot half september ... na alle oorlogskredieten te hebben ingewilligd.

De Duitse Rijksdag kon geen duidelijker bewijs leveren van zijn machteloosheid en van zijn slaafsheid. Het Duitse volk heeft nog niet de wil tot vrijheid. Deze wil vindt het niet zoals wij, in een aangeboren inwendige behoefte, maar kan het slechts verwerven door het uiteindelijk besef dat de grootheidswaan, waarmee zijn staatkundige overheden het hebben doordrongen, slechts een tragisch zelfbedrog is geweest en de wegbereider van zijn ondergang. De tekenen van

onwil, welke de Rijksdag onlangs heeft gegeven, zijn de eerste aanwijzingen, dat het Duitse volk onder de druk van de tegenspoed begint te ontwaken tot een nieuw inzicht. Zal het weldra komen tot volledige zelfbewustheid? Alleen de ontwikkeling van de oorlogsgebeurtenissen gedurende deze laatste zomermaanden kan in dit opzicht beslissend zijn. Laat de hoop van Michaelis op de duikbootactie gegrondvest, dalen met het dalend zomerlicht. Zo Rusland zich intussen bij zoverre kan vermennen, dat zijn macht aan de oosterzijde blijft staan en Amerika's groeiende schaduw zich weldra mag verlengen over de Duitse loopgraven van het westen, dan zal misschien het Duitse volk bijtijds nog erkennen, dat de weg der autocratie slechts kan leiden naar hopeloze vernederingen en zal zijn vermagerde vuist, tot zijn eigen bevrijding, zijn binnenlandse vijand neerslaan ...

Een andere weg naar spoedige vrede bestaat er voorlopig niet.

Van de grens in Zeeuws-Vlaanderen.

Men meldt ons uit Oostburg:

Uit de richting van Ieper dondert sinds gistermiddag een buitengewoon geschutvuur, dat de gehele nacht aanhield en thans nog voortduurt, meestal gelijkend op roffelvuur. Zware ontploffingen worden af en toe gehoord. De vliegeractie is sedert gisteren zeer levendig. De meeste bewoners van deze streken hebben een onrustige nacht gehad door het helse schieten.